

ringe Anslang i Forsamlingen, og den ærede Justitsminister har erklæret sig saa bestemt derimod, at jeg ikke kan have nogen Tro til, at det vil finde Medhold, og for ikke at vidtløftiggjøre Diskussionen ved at give Anledning til at inoøvegaae, hvad der videre maatte fremkomme herom, skal jeg efter Aftaal med den anden Forslagsstiller tage Forslaget tilbage.

Formanden: Det af de tvende ærede Landsstingsmænd, den 4de for 10de Kreds (M. P. Bruun) og den 5te for 7de Kreds (Nyholm) stillede Forslag er saaledes taget tilbage. Jeg skal forespørge, om Noget optager det. (Ophold.) Det er saaledes bortfaldet.

Dahl: Den næstforegaaende ærede Taler ansøgte, at foruden Selveierbønder have Sædegaardseiere den samme Testationsret. Jeg maa dog bemærke, at det forholder sig ikke saa ganske saaledes. Sædegaardseiere have vel en udvidet Testationsret, men den er ikke saa stor som den, Selveierbonden har. Selveierbonden har Ret til at bestemme, hvem af hans Børn der skal have Gaarden efter ham, og paa hvilke Vilkaar, om med Besætning og Inventarium o. s. v., og denne Ret er for Stodstedelen uindskrænket. Han kan bestemme, hvormeget Beertag der skal gives, hvortledes Forholdet skal ordnes mellem de flere Søskende. Men Sædegaardseieren er bunden til kun at give den, som modtager Gaarden, sit halve Bo, og det er altsaa en mindre uindskrænket Ret. Arveforordningen af 1845 viser det ogsaa temmelig tydeligt, idet den bestemmer, at den Sædegaardseier, der saaledes har benyttet sig af den ham ved Loven hjemlede Ret, maa disponere over $\frac{1}{4}$ af sit øvrige Bo, medens Selveierbonden ikke maa disponere over Saa meget, men kun over $\frac{1}{8}$ af sit øvrige Bo.

Justitsministeren: Jeg vil dog ikke undlade at tilføie, at, forsaavidt der har været Spørgsmaal om en større Udvidelse af Testationsretten end den, der er foreslaaet af den ærede 2den Landsstingsmand for 10de Kreds (Lehmann), vilde jeg finde Betænkkelighed ved at gaae videre, end der allerede her er foreslaaet. Jeg erkjender, at der muligten kunde

være Anledning til at tage de Bestemmelser om Testationsretten, der allerede findes, under Overveielse, for nærmere at gjenneingaae dem og maaskee bringe mere Lighed ind i den forskjellige Testationsret, som efter den bestaaende Lovgivning er indrømmet de forskjellige Stænder; men for Øieblikket vilde jeg for mit Vedkommende tage meget stærkt i Betænkning at gaae videre, end der er foreslaaet af den 2den Landsstingsmand for 10de Kreds (Lehmann).

Da Ingen begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved

1) Forslag af Lehmann:

„Fra 1ste Mai 1858 . . . udenfor denne forandres til:

„Fra 1ste Mai 1858 skulle ogsaa i den nedstigende Linie Mand og Kvinde gaae i lige Arv,“

vedtoges eenstemmigt med 42 Stemmer.

2) Forslag af Lehmann:

At der tilføies:

„Den Ret, som Frdn. 21de Mai 1845 § 23 hjemler dem, som efterlade sig Børn eller Livsarvinger, til ved Testament at raade over en Fjerdedeel af deres Bo, skal udvides til heræfter at angaae en Trediedeel af samme.“

vedtoges eenstemmigt med 41 Stemmer.

I Genhold til disse Afstemninger ansaaes det som vedtaget uden Afstemning, at den under 1) afgjorte Bestemmelse skulde betegnes som § 1, det under 2) vedtagne Forslag som § 2.

3) Lovudkastet, som det nu var forandret, saaledes lydende:

§ 1. Fra 1ste Mai 1858 skulle ogsaa i den nedstigende Linie Mand og Kvinde gaae i lige Arv, og ophæves som Følge heraf Frdn. 21de Mai 1845 § 2 og D. L. 5—2—29

§ 2. Den Ret, som Frdn. 21de Mai 1845 § 23 hjemler dem, som efterlade sig Børn eller Livsarvinger, til ved Testament at raade over en Fjerdedeel af deres Bo, skal